

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter den gældende lov er det den myndighed, som har fastsat konkurrencebegrænsningen, der selv skal vurdere, om konkurrencebegrænsningen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. Det er således i praksis den pågældende minister, kommunalbestyrelse eller bestyrelse i et kommunalt fællesskab, der foretager vurderingen.

Da de vurderinger, som Konkurrencerådet og Konkurrenceankenævnet modtager fra andre offentlige myndigheder, lægges oprevet til grund, er det af stor betydning, at vurderingerne udtrykker en ensartet og korrekt praksis, uanset hvilken myndighed der i den enkelte sag har foretaget vurderingen, og uanset hvorfra i landet vurderingen stammer.

Med forslaget centraliseres vurderingen af konkurrencebegrænsningernes nødvendighed, således at vurderingen foretages direkte af den minister, under hvis ressortområde den pågældende regulering hører. Hermed vil vurderingerne komme til at hvile på en ensartet fortolkning af reglerne og dermed kunne danne basis for en konsistent praksis.

Når Konkurrencerådet retter henvendelse til en ressortminister, skal rådet som hidtil påpege, hvori en eventuel konkurrencebegrænsning i forbindelse med f.eks. en kommunal beslutning måtte bestå. Ligeledes anfører Konkurrencerådet i henvendelsen det umiddelbare lovgrundlag, efter hvilket det skal vurderes, om konkurrencebegrænsningen er en direkte eller nødvendige følge af. Hvad særligt angår vurderingen af nødvendigheden af en kommunalt fastsat konkurrencebegrænsning, indebærer dette et vist skøn i de tilfælde, hvor lovgivningen åbner mulighed for, at en given erhvervsvirksomhed kan udføres på flere måder.

Det vil i denne forbindelse være hensigtsmæssigt, at Konkurrencerådet i henvendelsen til ressortministeren anfører sådanne andre og mindre konkurrencebegrænsende måder, som en given erhvervsvirksomhed kunne være udført på, således at ressortministerens vurdering kan ske på dette grundlag. Det vil ligeledes være naturligt, hvis ressortministeren indhenter en udtalelse fra pågældende kommune, forinden det vurderes, om den kommunale beslutning er en direkte eller nødvendig følge af ressortlovgivningen. Med en sådan procedure er det muligt at opnå en grundig belysning af sagen og dermed give ressortministeren grundlag for at foretage den skønmæssige vurdering, der kan ligge i, om den af kommunen valgte måde at udføre en erhvervsvirksomhed på både tager tilfreds-

stillende hensyn til konkurrencen og til andre hensyn, som den pågældende ressortlovgivning giver mulighed for at tage i betragtning.

Når en ressortminister frem til, at den kommunale beslutning ikke er en direkte eller nødvendig følge af en offentlig regulering, ligger der ikke i denne afgørelse en vurdering af, om den kommunale beslutning strider mod konkurrenceloven. En afgørelse om, at en kommunal beslutning ikke er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, indebærer alene, at Konkurrencerådet har kompetence til at foretage en vurdering af sagen efter konkurrencelovens kapitel 2 og 3. Måtte Konkurrencerådet nå frem til, at konkurrenceloven er overtrådt, vil denne konkurrenceretlige afgørelse kunne indbringes for Konkurrenceankenævnet.

Hvad særligt angår affaldsområdet, vil miljøministeren nedsætte en arbejdsgruppe, der skal undersøge affaldsområdets organisering. Det er hensigten, at miljøministeren på baggrund af denne arbejdsgruppes arbejde vil præcisere, i hvilke tilfælde konkurrencebegrænsninger på affaldsområdet er en direkte eller nødvendig følge af miljølovgivningen.

Ministerens skal have truffet en afgørelse senest fire uger efter rådets anmodning. Fristen er den samme som i den gældende lov. Konkurrencerådet kan forlænge fristen. Det forudsættes, at en sådan forlængelse bl.a. gives i tilfælde, hvor der f.eks. er behov for høring, herunder partshøring, førend der træffes afgørelse.

Såfremt den ressortansvarlige minister vurderer, at en given konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, vil Konkurrencerådet kunne afgive en begrundet udtalelse, jf. forslagets nr. 2.

Til nr. 2

Forslaget præciserer, at Konkurrencerådet også i relation til offentlige støtteordninger gennem en begrundet udtalelse vil kunne påpege mulige skadevirkninger for konkurrencen eller øvrige hindringer for en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse og komme med gode råd om, hvordan konkurrencen fremmes på området. Den begrundede udtalelse afgives til den ressortansvarlige minister samt til økonomi- og erhvervsministeren. Det forudsættes i den forbindelse, at Konkurrencerådet kan afgive begrundede udtalelser i såvel større generelle konkurrenceproblemstillinger som i mindre, konkrete sager.

Med den ændrede formulering i forhold til den gældende § 2, stk. 5, præciseres det endvidere, at Konkurrencerådet kan afgive en begrundet udtalelse om en-